

Soția lui Lot a rămas statuie

Soția lui Lot a rămas statuie în stîlpul de sare,
Căci ea a privit înapoi să vadă a lumii pierzare.
Oricine privește-napoi spre cele ce ard în ruină,
Nu poate să meargă cu noi,spre munte,spre marea lumină.

Cor: (:Nu priviți înapoi,la păcat,la gunoi,
Ținta să ne fie sus,la al nostru Domn Isus.:)

Căci lumea de-atunci a pierit;motivul e neascultarea;
Dar omul cel neprihănit la Domnul găsește scăparea.
Tu spune-le-acum la ai tăi,căci vine pedeapsa cea mare,
Să vină cu tine și ei,la Domnul,să afle scăpare.

Privirea-nainte mereu,ascultă ce Domnul ne spune,
Să nu mai privești înapoi în lume,la deșertăciune.
Palate chiar dac-ai avea,și aur,și multe veșminte,
Să nu te mai țină legat,tu luptă și mergi înainte.

Amin